

Віктор Григорович Китастиий

На 57-му році життя зупинилося серце Віктора Григоровича Китастого, члена редколегії журналу «Бібліотечний вісник», його добродія, колишнього директора Американського Дому в Києві, старшого радника Консорціуму економічних досліджень та освіти, директора Парламентських програм «Україна» Асоціації колишніх членів Конгресу, викладача Національного університету «Києво-Могилянська академія», доктора наук, літературознавця, щирого і вірного друга Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського.

В. Г. Китастиий — син видатного діяча української музичної культури, композитора, художнього керівника капели бандуристів ім. Т. Шевченка Григорія Китастого, якого поховано на українському православному кладовищі в Нью-Джерсі (США). Митець мріяв, щоб його творчий здобуток прислужився Вітчизні, а у вільній Україні розвивалося кобзарство. Віктор виконав заповіт батька. Три роки тому В. Китастиий виступав у нашій Бібліотеці на презентації збірки творів композитора «Вставай, народе», виданої за сприяння Фонду ім. Івана Багряного.

Наприкінці 1999 р. в НБУВ відбулася презентація проекту «Кобзарське мистецтво». Його ініціатором був Віктор Григорович. Він вважав за свій обов'язок допомогти розробці сучасних концепцій історико-біографічного дослідження цього виняткового явища світової культури — створенню електронного та друкованого каталогів, страхового фонду унікальних видань у вигляді копій на мікроносіях і у цифровому вигляді для он-лайнного обміну інформацією по Internet з віддаленими абонентами, навіть за океаном.

Віктор ставив собі за мету зберегти для майбутніх поколінь національну спадщину. Стосувалося це не тільки кобзарства, а й видання пам'яток людської думки, раритетів, найкращих творів українського красного письменства. Було багато й інших мрій.

Сподіваємося, з часом нам вдасться видати наукову монографію про українських добродіячів кінця ХХ ст. Безперечно, чільне місце в ній займе глава про Віктора Китастого.

Він творив добро тихо, спокійно, як непомітніше для оточуючих, ніби відшкодував чийсь провину. Відкрита подяка твердо заборонялася. Віктора відрізняла шляхетність, інтелігентність, надзвичайна делікатність, широка ерудиція, яку він, як людина дуже скромна, ніколи не демонстрував.

Народився в українській родині, доля котрої всотала в себе трагедію і біль цілого покоління, виріс і виховувався на американській землі.

Віктор Григорович умів вислухати, вмів співчувати, пропускав через себе всі наші негаразди. Може, тому й не витримало серце. Впав раптово, наче від удару блискавки. Той удар рикошетом поранив усіх, хто знав, любив, поважав Китастого. А таких людей і в США, і в Україні виявилось вельми багато.

Сьогодні нам усім дуже боляче, нам відчутно не вистачатиме Віктора Китастого, але Проект, розпочатий ним, безперечно, буде реалізовано, в НБУВ створюється Фонд родини Китастих, який служитиме нинішнім і прийдешнім поколінням.

Ми глибоко співчуваємо матері Віктора, пані Галині, рідним і близьким, усім, у кого ятриться серце від смерті цієї прекрасної людини.

*Анатолій Бровкін
Тетяна Добко
Людмила Муха
Олексій Онищенко
Наталія Солонська
Надія Стрішенець
Валерія Шульгіна та ін.*